

KMETOVALEC.

Glasiló c. kr. kmetijske družbe vojvodstva kranjskega.

Ureduje Gustav Pirc, tajnik družbe.

Izhaja 1. in 15. vsaki mesec. — Udje c. kr. kmetijske družbe dobivajo list brezplačno, a neudje plačajo s poštnino vred 2 glđ. na eto Naročila naj se pošiljajo c. kr. kmetijski družbi, ali pa dotičnim podružnicam.

Štev. 9.

V Ljubljani, 1. maja 1885.

Leto II.

Uravnavanje kraških vodá.

Vsled popolnem predrugačenih razmer ne more dandanes kmetovalec izhajati pri tistih dohodkih kot pred nekaterimi desetletji, če tudi bi se vrstile dobre letine leto za letom. Višji davki, dražje življenje itd. silijo razumnega posestnika misliti, kako obdelovanje zemlje preustrojiti, da bi mu donášala večé dohodke. Marsikatero nepriliko ni se poprej zdelo kmetovalcu potrebno odstraniti, ker so mu travniki in polje vedno še dosti rodili za njegove potrebe. Sedaj pa, ko razumni kmetovalci na vse strani premišljujejo, kako svoje dohodke pomnožiti, uvidevajo na raznih krajih tudi potrebo uravnave vodá, katere jim ob času povodenj silno veliko škodo delajo.

Tudi na Kranjskem delajo povodnje mnogo in deloma zeló veliko škodo, katero je na vsaki način treba zabraniti, če se hoče blagostajnost kmetova ohraniti. Se ve da uravnavanje vodá ni lahka reč, ter se dá izvršiti le sè združenimi silami ter z državno podporo. Državni zbor je tudi uže sklenil v to svrhu dovoliti na leto pol milijona goldinarjev in tudi Kranjska bode deležna tega denarja — ako se sploh kedo za-nj oglasi. Deželni zbor, oziroma odbor, imel bode pravico zahtevati podporo iz tega zaklada in na njega se je treba obračati v vseh teh zadevah.

Največ škode napravijo, in sme se reči redne škode, vsako leto povodnji kraških vodá. Njih uravnava bi bila velika dobrota za prizadete kmetovalce in skrajni čas je, da se reč v roke vzame. Kranjska dežela mora biti hvaležna „Klubu turistov“, kateri je uže prve korake v tej zadevi storili ter dovolili denar za preiskavanje kraških vodá, katere največ le pod zemljo tekó. Umestno bi bilo, ko bi tudi dežela to prizadetje z denarjem podpirala, ker konečno uravnanje izvršiti se bode zamoglo le na podlagi vednostnih preiskavanj.

Na tem mestu hočem čast. čitateljem poročati, kaj da se je uže storilo in kaj da se ima storiti.

Gospod Franc Kraus iz Dunaja je v mesečnem shodu „kluba turistov“ oddelka kranjskega 17. t. m. v Ljubljani to-le poročal:

Poročevalec je v svojem govoru načrtal pregled kraških dolin (Kesselthäler), katere se dájo razdeliti po odtoku njih vodá, ki so Ljubljanska, Krka in Kolpa. K prvi skupini pripadajo kraji na Pivki, potem ložka, cirkniška in planinska dolina; v teh krajih se bode za sedaj od strani „oddelka za preiskavanje

jam“ delovalo, posebno pa hočejo preiskati pod zemeljske odtoke Pivke in Unca ter po možnosti odstraniti ovire naglega odtoka teh vod. Gori imenovani oddelek se sedaj s tem pečá, da napravi porabljev vhod v globoko Pivško jamo, ki je med Postojno in Planino. V tej jami je na dnu tekoča voda. Iz te jame skušalo se bode po vodi nazaj priti v postojnsko jamo ter podzemeljske hodnike tako popraviti, da bode mogoče s čolni se po vodi voziti. Med pivško jamo in postojnsko je gotovo tudi v zvezi brezžno „črne jame“. Ako se bode posrečilo gori imenovano zvezo napraviti, potem bodo skušali zvezati pivško jamo z jamo pri Podgradu.

Manj težav delalo bode preiskavanje odtokov iz cirkniškega jezera v planinsko dolino, ker pridejo v škocijanskem gozdu na dan. Teže bode pa preiskavanje zveze med Uncem in Ljubljansko vrhu.

Gospod Kraus razlagal je potem, kako nagli odtok podzemeljskih vodá pospešiti ter tako zabranjevati povodnje. Za to sta le dva sredstva: ali iztrebljenje jam ali pa razširjenje jam z razstreljevanjem. V ta namen je klub turistov tudi uže dovolil 1000 gold. in je pričakovati, če se delo dobro sponese, da dobi podporo tudi od kod drugod, ker ima res tudi velik narodno-gospodarski pomen.

Tudi o povodnjih, ki jih napravlja Račna, daje gospod Kraus nasvete, kako priskočiti na pomoč prebivalcem te kotline.

Nasveti g. Krausa so:

Naslednjim krajem v Račni dolini in zunaj nje obrniti je zlasti pozornost:

1. Šentjurskim studencem, o katerih se ne vé, od kod se napajajo.
2. Ponikvam pri Zagracu, po katerih se odteka voda dobravškega otoka, ne vé se kam.
3. Jami pri Ponikvah, iz katere se, kakor se trdi, odteka potok pri Mali Račni.
4. Jami pri Mali Račni, kamor zginja ta potok.
5. Jami pri Krki, kjer se neki ona voda prikazuje zopet na dan.

Razen teh krajev bi se morale jemati v poštev kotline v obližji in rupe, od prvih zlasti one pri Veliki Loki, Lucki Dolini ali kotlini pri Lučah, o katerih se nikakor ne vé, kam oddajajo svojo vodó.

Če bi se potrdila sumnja, da se prikazujejo iz rupe velikanskega studenca pri Krki vode Račne doline, prišlo bi se vsem neprilicnostim na isti način v

okom, kakor postopa v tacih slučajih kraški komitej avstrijskega turističnega kluba, to se pravi, da se od kakega znanega odtoka, vretja, sledi podzemeljska reka proti vodi gori ter se odpravlja z razstreljevanjem, kar zadržuje in zajezuje vodó. Za to delo priporočal bi se gosp. Malnar iz Struge, ki je opozoril uže pred nekaterimi leti na enak projekt in mu ne manjka niti poznanja kraja niti sposobnosti.

Kar pa se tiče odtočnih razmer dobravskega potoka, niso le-te tako jasne, kakor prej imenovane. Zagraje prihajajo od nezadostnega preseka požiralnikov, v katere ni mogoče iti. Ne preostajalo ne bo nič družega, kakor poiskati v sosednem Golem Vrh naravne predihe in po onih, na kojih dnu bi se našla tekoča voda slediti, v meri doline dalje prodirati; ob enem bi se moral razširiti kanal.

Če pa tacih naravnih predihov ni, preostaja le še poslednje sredstvo: barvanje vode in opazovanje, kje se bo prikazovala, da se potem od tod pričenši prodira proti vodi gori na uže naznanjeni način.

Mogoče je, da se kaže res pri prodiranju po studencu pri Krki rogovila v žlebu, po katerem se more, kakor javljajo poročila, precej daleč iti; rogovila pa bi mogla držati le proti Lučam ali Zagracu. Jama pri Krki morala bi se tem gotoveje preiskati, ker bi se z razširjenjem tega podzemeljskega odtoka Račne doline ne napravljala nobeni niže ležečih kotlin kaka škoda, ker je od Krke pričenši dolina skozi in skozi odprta.

Ker razmer pri mlinu pri Mali Račni ne poznam niti iz lastne skušnje, niti nimam natančnejših podatkov, ne morem presojevati, če bi se moglo tudi od tod dalje prodirati proti jami pri Ponikvah; želeti pa bi bilo, da bi se ta kraj preiskal zaradi sosednje dobrepoljske doline, ker se sme misliti, da pripomorejo vode pri Ponikvah k poplavljenji dobrepoljske doline in da se potiskajo va-njo vsled podzemeljskega zajezovanja.

Ravno tako potrebno bilo bi tudi preiskati vodotok konec podpeške jame v dobrepoljski dolini, ker se o njem ne vé, niti odkod prihaja, niti kam zginja.

Posebno pa tu povdarjam, da se morajo premerjeni podzemeljski prostori vedno tudi vrh zemlje zaznamenovati in se v meri, ki jo zaznamujejo vrste dolov (dolin), iskati naravni predih.“

O kopitnih mazilih.

Da se rog obdrži voljen in vlažen, se maže kopito po stenah in pod nadkopitnem svitkom z mazili, katerih imamo na cente. Kakor vsak berač svojo mavho hvali, tako hvali eden to, drug drugo mazilo. Prav za prav kopito, katero se drži dovolj na mokrem, ne potrebuje nobenega mazila; resnico tega nam dokazujejo kopita divjih konj, katerih tudi nihče ne maže in vendar imajo veliko boljši rog od naših domačih konj. Tudi se živi rog kopita, nad katerim in pod katerim je mnogo krvnih žilic, iz katerih se redi, ne sme primerjati z našimi čevlji ali škornjicami, katere so mrtvo usnje in ga mažemo za to, da se ne razpoka itd. Če pa ravno ne branimo kopitnega roga z mazili mazati, moramo pa tudi vedeti, zakaj in kedaj ga mažemo, da bomo spoznali, katera mazila so dobra, katera pa škodljiva.

Kopito se zato maže, da mast, katera rog prevleče, prvič zadržuje vlažnost, da posebno o suši in vročini ne more prenašlo iz kopita izpuhteti in tako roga usušiti; drugič pa se maže zato, da preobilna mokrota tacih konj, ki zeló po mokrem hodijo, ne more v rog. Znabiti, da po tankih luknjicah, ki jih ima

rog, kakor vsaka stvar, se rožene nitke namazane masti nekoliko navzamejo; ali to ne sega daleč in ostane le bolj pri vrhu.

Iz tega se očitno razvidi, da le čista mast in čisto olje, ki ne sme biti nikdar žarkovo ali s kakimi družimi razjedljivimi rečmi zmešano, more pripomoči k gori imenovanemu namenu. Vsa druga mazila, smolnata, dišeča, osoljena so škodljiva in so strup kopitu. Tudi mazilo, če žarkovo, razjé lože in stori rog krhek in pršiv.

Sveže laško, lanéno, konopno olje, sveža neosoljena mast, loj, maslo, surovo maslo so najboljše mazila; vse pa presega tista mast, ki se dobiva v lekarnicah pod imenom „Kakao-Butter“, zato, ker ta mast ne postane lahko žarkova. Voska privedati takim mazilom ni škodljivo, pa se mora porej med žrjavico raztopiti. Za izgled zapišemo tako mazilo. Vzemi rumenega voska (raztopljenega), prešičje masti in lanenega olja — enega toliko, kolikor družega, in napravi si kopitno mazilo, ki se hrani v dobro zamašenem loncu. Ako hočeš dati mazilu črnkasto barvo, kupi si v lekarnici ali štacuni žgane slouove kosti ali frankobrodškega črnila in primešaj tega toliko, kolikor je treba, da mazilo dobi črnkasto barvo. Jemljejo se v ta namen tudi saje, ki so pa uže bolj ojstre, kakor uni dve črnili. — Nekateri mislijo, da čebuljin ali češnjev sok, zeleni volk (Grünspan) in druge enake mazarije kopitnemu mazilu dajo moč, da se bolj v rog vrine; ali taki ne vedó, kaj je rog, kaj je čebula, kaj je zelen volk! Umen in skušen človek se varuje tacih mazarij.

Po dvakrat v tednu naj se namaže kopito z navetovanimi mazili; katero naj se izvoli, je vse eno. Le predno se namaže rog, naj se čisto izmije, da je snažen. Namaže naj se zvečer, da konj potem brž na pot ne gre, in se v mazilu preveč praha itd. ne zasede. Namaže naj se pa vselej zmerno, da se mazilo po nepotrebnem ne trati.

Kako vinu odvzeti duh po plesnobi.

Pred kratkim časom sem kupil sod vina, katerega sem slučajno, ne da bi vedel, pretočil v plesnjev sod. Po nekoliko dnevih se vino nastavi, bilo pa ni za piti, ker je imelo strašanski smrad po plesnobi. Ker mi je bilo žal za vino, katero je bilo prej jako okusno, sem skušal taistemu plesnobo na sledeči način odvzeti, kar se mi je tudi popolnoma posrečilo.

Nadrobil sem v dober, zdrav sod, na vsak hektoliter primeroma 1½ kilogr. bukovega oglja, na to oglje sem potem stočil smrdljivo vino in sod zabil, po preteku 24 ur sem vino pokušal in našel, da je taisto duh zgubilo, toraj sem ga zopet v dobro posodo pretočil, očistil in zabil. Ko potem čez tri dni zopet vino nastavim, je bilo taisto tako okusno ko prej, ko se je bilo ukusilo in popolnoma brez vsacega duha.

Ker bi znalo to ravnanje s plesnjevim vinom marsikateremu koristiti, jaz to s prošnjo objavim, da bi se tudi drugod skušnje na ta način naredile in potem vspeh v „Kmetovalcu“ razglasil.

A. P.

O zadevah trtne bolezni, ki jo prouzročajo gljivica „Peronospora viticola“.

Vsled sklepa letošnjega občnega zbora c. k. kmetijske družbe je ona po predlogu podružnice v Novomestu prosila c. kr. finančno ministerstvo, da naj do-

voli odpis davkov za tiste vinograde, ki so napadeni po „Peronosperi“ enako, kakor se dovoljujejo za vinograde po toči poškodovane. Glavni odbor je prošnjo takoj odposlal ter dobil ta-le odlok:

C. kr. finančno vodstvo za Kranjsko.

V Ljubljani 21. aprila 1885.

Št. 3849 iz l. 1885.

Dopis.

Vsled neposredno pri visokem c. k. finančnem ministerstvu vložene prošnje od 19. marca 1885, št. 342, v kateri se prosi za naredbo, da se uvrsti škoda prouzročena po gljivici „Peronospora viticola“ med one elementarne nezgode, za katere se davek odpisuje, se čast. glavnemu odboru c. k. kmetijske družbe na podlagi odloka c. kr. finančnega ministerstva iz dne 14. t. m. št. 8893 naznanja, da imenovano ministerstvo ni v stani vsled sedaj veljavnih naredeb prošnji ustreči.

Priloga se v privitku nazaj pošilja.

Dimiz m. p.

Častitemu glavnemu odboru c. k. kmetijske družbe
v Ljubljani.

Kmetijske novice in izkušnje.

* *Enodnevni tečaj v izobraženje izvedencev o trtno-ušnih zadevah* bode koncem meseca maja ali začetkom junija v Veliki Dolini, okrajnega glavarstva krškega. Podučeval bode vodja preiskovalne komisije g. Karol Reichel. Vdeleženci dobijo na dan po 3 gold. dneve in plačano vožnjo za drugi razred na železnici, kjer pa železnice ni, primerno odškodnino za potovanje.

* *Državne podpore v prosep kmetijskega poduka na Kranjskem* ni c. k. kmetijska družba letos nič dobila, izvzemši navadne podpore za podkovsko šolo in pa uže lansko leto dovoljene štipendije za obiskovanje ene više kmetijske šole. Prošnja kmetijske družbe za podporo v pospeševanje živinoreje ni še rešena.

* *Pokrajinsko kmetijsko razstavo* napravijo letos v jeseni v Mariboru.

* *Deželna kmetijska in obrtniška razstava* bode letos v Celovci.

* *Premiranje goveje živine v Kranjski gori* za radoliški okraj dovolilo je c. k. ministerstvo na prošnjo c. kr. kmetijske družbe. Posameznosti bode kmetijska družba še o svojem času objavila. Premiranje vršilo se boče skoraj gotovo meseca septembra.

* *Enketa v posvetovanje nove postave zadevajoče komasacijo posestev* zborovala bode v Ljubljani 27. t. m., pri kateri bode tudi navzoč dotični poročevalec c. k. ministerstva za poljedelstvo.

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje 13. Kaj mi je storiti s svinjo, ki je uže čez polovico opitana, pri kateri sem pa še le zdaj zapazil, da je breja? (L. P. v A.)

Odgovor. Ako je Vaša na pol opitana svinja breja, ne preostaja Vam drugega storiti, kakor nadaljevanje pitanja opustiti. Krmite jo s primernimi krmili toliko, da ni lačna. Se ve da je svinja sedaj navajena na veliko krme, zato je treba polagoma ji krmo skrciti. Pregibanje na zraku ji bode dobro delo, prašički bodo pa gotovo majhni in shujšani ter jih ne svetujem obdržati za rejo.

Vprašanje 14. Kaj mi je storiti z deteljno njivo, na kateri je detelja tako poginila, da le tje in sem še kaka rastlina stoji? (J. P. v P. pri K.)

Odgovor. Ako je Vaša njiva taka, pa najbolje storite, da njivo preorjete, z brano prevlečete ter vsejete turšico za zeleno pičo ali pa oves z grahoro pomešan. Tudi zamorete še vsejati rž, ječmen, oves, ajdo za krmo itd. Kaj je najbolje primerno, to je odvisno od Vaših razmer in kateri pridelek najbolj potrebujete.

Vprašanje 15. Kaj bi storil, da bi malta v hlevu se ne krusila od sten? (H. J. v L.)

Odgovor. Ta neprilika se ne dá odpraviti stalno v hlevu, a če pomešate k malti saje iz peči ali dimnika, je taka malta potem mnogo bolj trpežna.

Vprašanje 16. Vsa goved v mojem hlevu pričela je pred mesecem kašljati, družega vzroka ne more biti, kot prehlajenje; kaj naj storim? (H. J. v L.)

Odgovor. Ako je kašljanje le prehlajenje vzrok, dajte Vaši govedi sredstva, ki imajo sladkor v sebi, na pr. strd, kuhano repo, peso ali korenje, varujte jo pred prehlajenjem, posebno pa branite ji piti mrzlo vodo in kašljanje bode kmalu izginilo.

Vprašanje 17. Kako se mlad, 3 leta star konj odvadi, da ne bo uporn (štatljiv), to je, da v hrib peljaje se ne bode zaletaval nazaj ali v stran? (Ž. v K.)

Odgovor. Konjska upornost (trma, trmoglavost, štatljivost) zamore biti ali slaba lastnost in razvada živine, ali pa tudi organska bolezen, to je, motenje pravilnega organskega delovanja v možganih. Ako je upornost le razvada in nasledek slabega ravnanja s živino, dá se ta slaba lastnost s potrpežljivostjo in razumom odpraviti, če je pa upornost nasledek organske bolezni v možganih, je pa vse prizadetje zastoj. V prvi vrsti treba je vzroke upornosti poznati.

Vzroke upornosti, koja je nasledek slabemu ravnanju ali sploh kateremu unanjemu učinku, na pr. čezmerno pretepanje, nerodna oprava, nerodnost hlapca, ki večkrat prav ubogljivo žival tako iz uma spravi, da ne vé, kaj bi storila, je lahko najdliti. Konj postane tudi uporen na krajih, na kojih se mu je kedaj kaka nesreča zgodila, na pr. da je padel, da se je voz zvrnil, da ni mogel izpeljati ali pa da se je ustrašil. V vseh teh slučajih ni družega storiti, kakor vzrok, če je znan, odstraniti. Razun tega se pa z lepim in prizanesljivim ravnanjem in potrpežljivostjo več opravi, kakor s tepenjem in kričanjem. Ravno tako, kakor se zamore najubogljivejša žival storiti uporna z neusmiljenim ravnanjem, tako se zamore tudi najbolj uporna živina z lepim in prijaznim ravnanjem ubogljiva storiti.

Znamenja upornosti, ki je nasledek organske bolezni v možganih, so pa sledeča: V hlevu ne pokažejo taki konji nič bolnega; pri delu pa, naj bo pri jahanju ali pri vožnji, se mahoma ustavijo brez kakega vidljivega ali znanega vzroka; spenjajo se na kvišku, silijo nazaj ali se obračajo in ne dajo se zopet naprej spraviti, ne z lepim, ne z grdim. Ako jih hočeš s silo naprej spraviti, ostanejo mirni ter trmoglavo na mestu stojé ali pa največkrat s kopiti bijejo, se kvišku spenjajo, da na hrbet padejo ali pa uidejo nazaj brez ozira na kake napotke, jarke itd. Pri vsem tem se pa krvne posode v glavi (žile) napnejo, oči ven stopijo, ter zabodeno gledajo, nosnice so široko odprte in konj z močno sapo diha. Taka upornost naravno ne traja dolgo, konj se kmalu umiri in je zopet tako ubogljiv ko prej. Bolezen napade konja véasih bolj redkokrat, véasih bolj pogosto. Napadi so ali vedno enako

silni ali pa postajajo od slučaja do slučaja silnejši, tako, da postanejo konji popolno nerabljivi.

Upornost, ki ima v vzrok notranji bolezen, je neozdravljiva. Z mirnim, preišljenim pa resnim ravnanjem dá se moč bolezni nekoliko zmanjšati ter žival vsaj za rabo obdržati. Upornost, naj izvira iz katerega koli vzroka, se prišteva postavnim zavarovanim boleznim (patentnim tadm), za katero velja rok 30 dni.

Z upornostjo se pa ne sme zamenjati plašljivost, ker ta ne obstoji v svojeglavnosti in trmi živali, ampak le v strahu pred kako rečjo, da uide in kar naprej dere, dokler jo ne vjamejo ali dokler sama ne ostane popolno spehana. Plašna živina se dá z lepim in rahlim ravnanjem zopet popraviti, uporna živina pa nikdar ne, ne z lepo ne z grdo.

Vprašanje 18. Kako naj se ravna s kravami, da ne dobedo gob in kako se gobe odpravijo. (A. T. v K.)

Odgovor. Bolezen, katero imenujete gobe, ne poznamo. Gobam podobni izrastki se na živalskem životu dobé večkrat in na različnih krajih. Povsod je ozdravljane drugačno, zato blagovolite nam pojasniti, katero bolezen imenujete gobe, na katerem delu života se nahajajo in kakošne so?

Vprašanje 19. Kje se dobi Št. Janževa rž? (A. T. v K.)

Odgovor. Zanesljivo dobro seme Št. Janževe rži doboste na semenski kulturni postaji grofa Attemsa v Gradci.

Družbeni novičar.

Seja glavnega odbora c. k. kmetijske družbe

dné 19 aprila 1885.

Seji predseduje družbini predsednik gospod baron Wurzbach-Tannenberg; navzoči so podpredsednik g. Jos. Fr. Seunig, tajnika namestnik g. A. Brus in odborniki gg.: Goll, Kastelic, Jerič, Neveklovski, Robič, Murnik, Witschl in dr. Maks Wurzbach.

Vlada poročala je družbi s svojim dopisom iz dné 4. marca t. l., št. 2029, da bode državno opravništvo tudi letos kupovalo zasebne plemenske žebce pod onimi pogoji, kakor prejšnja leta. Vlada prosi družbo, da ona to svojim podružnicam sporoči. Vladni dopis vzame glavni odbor na znanje, kakor tudi ukrep tajništva, ki je sporočilo na podružnice uže odposlalo.

Prošnja vodstva meščanske šole na Krškem za amerikske trte se reši s sporočilom, da je družba pri ministerstvu potrebne korake storila, da dobi ameriksanske trte.

Vprašanje Antona Petkovšeka in drugih čebelarjev iz Lip, ali ima občina Št. Vid nad Vipavo pravico, pobirati od vsacega panja čebel, ki se jih v Št. Vid na pašo pripelje, 10 kr. pristojbine, odstopi se deželnemu odboru.

Prošnje občine Mozela za dovoljenje enega somenja družba ne more podpirati.

Občina Koprivnik v kočevskem okraju, ki prosi za enega plemenskega bika, se je opozorila na vsakoletno dražbo plemenske goveje živine.

Podružnica boštanjka prosi potrebno ukreniti, da se na šoli v Boštanji uvede kmetijski poduk. To prošnjo oddá glavni odbor s primernim dodatkom c. k. deželnemu šolskemu svetu.

C. k. poljedelsko ministerstvo je načelno dovolilo premiranje goveje živine letošnje jesen v Kranjski gori

ter zahteva načrt tega premiranja. Sostava tega načrta naroči se družbenemu tajniku g. Gustavu Pircu.

C. k. deželna vlada je z dopisom iz dné 10. aprila t. l., št. 729, glavnemu odboru naznanila, da bode tekom tega meseca enketa zborovala, ki se bode pečala z novo postavo o komasaciji zemljišč, ter pozivlje glavni odbor, da pošlje v enketo tri svoje zastopnike. Dopis vlade se na znanje vzame ter ukrene, da pridejo k enketi oni gospodje odborniki, kateri so se uže lansko leto za vdeležence pri tej enketi vladi naznanili.

C. k. ministerstvo poljedelstva je z dopisom iz dne 28. marca t. l., št. 4049, družbeni predlog o subvencijah za kmetijski poduk za leto 1885. tako rešilo, da je dovolilo, kakor prejšnja leta, podporo podkovski šoli s štirim ustanovami (ne 8, kakor je glavni odbor prosil) in ustanovo za enega Kranjca, ki obiskuje kako višjo kmetijsko šolo. Druge predloge je ministerstvo zavrglo, ravno tako prošnjo za podpiranje družbenega lista „Kmetovalec“.

Prošnja občine Spodnji Log za podporo pri nakupu šolskega vrta se zaradi primanjkanja vsake take zaloge mora odbiti.

Na novo se sprejmejo za ude v družbo sledeči gospodje:

Franc Rozman, posestnik v Žabnici,

Franc Kuralt, posestnik v Žabnici,

Franc Gabršek, učitelj v Radečah.

Tržne cene.

V Kranji, 25. aprila 1885.

Na današnji trg je došlo 335 glav goveje živine in 105 prešičev.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hektol.	6	82	Ajda, hektol.	5	85
Rež,	6	17	Slama, 100 kil	1	80
Oves	3	40	Seno, „	2	50
Turšica	5	52	Špeh, fr. kila	—	60
Ječmen	5	36	Živi prešiči, kila	—	32

V Ljubljani, 25. aprila 1885.

Povprečna cena.

	Trg	Magaz.		Trg	Magaz.			
	gl.	gl.		gl.	gl.			
	kr.	kr.		kr.	kr.			
Pšenica, hektol.	6	83	7	84	Sur. maslo, kila	—	84	—
Rež	5	20	6	17	Jajca, jedno	—	3	—
Ječmen	5	20	5	43	Mleko, liter	—	8	—
Oves	3	57	3	38	Gov. meso, kila	—	64	—
Soršica	—	—	6	50	Telečje meso, „	—	68	—
Ajda	4	71	5	47	Prešič. meso, „	—	54	—
Proso	5	85	5	87	Koštrun	—	34	—
Koruza	5	53	5	65	Kuretina, jedna	—	42	—
Krompir, 100 kil	2	86	—	—	Golobje, jeden	—	17	—
Leča, hektoliter	8	—	—	—	Seno, 100 kil	1	60	—
Grah	8	—	—	—	Slama, „	1	51	—
Fižol	8	50	—	—	Drva, trde, sež.	7	60	—
Gov. mast, kila	94	—	—	—	„ mehke, „	5	20	—
Svinska mast „	82	—	—	—	Vino, rud., 100 l.	—	24	—
Špeh, fr.	56	—	—	—	„ belo, „	—	20	—
„ prek. „	72	—	—	—				